

tességes szerepet töltött be; nem egyszer mint előadó fungált s emberül megállta helyét; fontosabb kérdések, jobbára igazságügyi

LITERÁTY ÖDÖN.

választóinak az iránt, hogy a szó komoly parlamenti értelmében képviselve lesznek Literáty által, ki hivatva van, mind több s mind nyomatékosabb tevékenységet kifejteni.

javaslatok tárgyalásában többször vett részt a bizottságban úgy mint a képviselőházban s beszédeivel, melyeket csengő, erőteljes hangon, szónoki pathosszal szokott előadni, mindannyiszor azt a benyomást és meggyőződést keltette, hogy ő a ház és a szabadelvűpárt tehetségesebb tagjainak egyike. Eddigi működése teljes biztosítékot nyújthat

Lukács László.

Született Zalathnán, 1850. okt. 24-én. Atyja bányabirtokos volt. Első oktatását a szülői háznál nyerte; a gymnas. felsőbb osztályait és a jogot Kolozsvárott végezte. Tanuló korában, valamint azután is nagyobb utazásokat tett Ausztriában, északi és déli Németországban, Belgiumban és Franciaországban.

Hajlamai a tanári pályához vonzották és 1874-ben ki is nevezetett rendkív. tanárnak a győri kir. jogakademiához. Miután azonban egészsége a folytonos előadásokat nem bírta meg, 2 évi tanárkodás után 1876-ban felmentetését kérte. Hazajövetelét különben egy más körülmény is szükségessé tette. Atyja, kinek ő egyetlen

gyermeke volt, elbetegedett és óhajtotta, hogy bányabirtokainak kezelését a fia vegye át. Készülnie kellett tehát új pályájára; miért is közgazdasági és politikai tanulmányai mellett, főleg bányászati ismeretek szerzése képezte célját. Atyjának 1877-ben bekövetkezett halála után átvette saját bányabirtokai igazgatását, később pedig más bányaműnek vezetését is.

Otthon tartózkodása idején gyakoribb érintkezésbe jutott Alsó-Fehérmegye politikai köreivel és részt vett a megyei élet mozgalmában mint törvényhatósági és a közigazgatási bizottságnak tagja.

Az 1878-ki ált. választás alkalmával egyhangulag választott meg a magyar-igeni kerület képviselőjévé. Ezen országgyűlésen Lukács tagja volt az erdőtörvény megalkotására kiküldött külön bizottságnak, továbbá tagja a zárszámad. bizottságnak és mint ilyen részt vett az állami számvévőszék szervezéséről szóló törvény megalkotásában.

Ugyanazon kerületet képviselte az 1881/4-ki országgyűlésen

is. Ez alkalommal beválasztott a felirati bizottságba és előadójává lett a zárszám. bizottságnak. Mint ilyennek, az évi állami zárszámadásokon kívül, más fontos ügyek előadása is feladatához tartozott. Ilyenek voltak péld. a Horvátországgal évenként megújuló leszámolás, az annyira hirhedetté vált sorsolási kölcsön ügye stb. Ez idő alatt többször szükségessé vált egyes pénzügyi és zárszámadási kérdéseknek hirlapi megbeszélése, a mint azt a «Nemzet»-ben, «Pester Lloyd»-ban és a «Nemzetgazdasági Szemlé»-ben megjelent alapos cikkei igazolják. Előadói működéseért a lefolyt ország-

LUKÁCS LÁSZLÓ.

gyűlés végén Prileszky, a zárszám. bizottság elnöke, egy arany tollal tüntette ki őt.

Mint az erdélyi kath. status gyűlésének tagja, ugyanazon időben meghivatott azon bizalmas jellegű értekezletre, a mely a középiskolai törvényjavaslat tárgyalása alkalmával fölmerült nehézségeket eloszlatni volt hivatva.

Képviselői működése mellett nem tévesztette szem elől a bányászat ügyét sem, a melynek érdekeit és szükségleteit ugy egy régebben (1879.) megjelent önálló művében, mint hirlapi cikkekben és egy, a kormányhoz benyújtott emlékiratban alapos szakismerettel fejtette ki.

A mult országgyűlés végén tagja és több albizottságban előadója volt azon enquète-nak, a melyet a keresked. miniszter az új bányatörvényjavaslat alapelveinek megállapítása végett hívott össze.

Az 1884-ki választások alkalmával újból egyhangulag lett a magyar-igeni választókerület képviselőjévé megválasztva. A jelen országgyűlés elején tagja a felirati és pénzügyi bizottságnak. Mint a közlöttekéből is látszik, Lukács László igen szép szakképzettséget és tudományos készséget hozott be magával a parlamentbe, a hol olyan figyelemreméltó munkásságot fejtett ki, hogy a m.-igeni választókerület büszke lehet jeles képviselőjére.

Dr. Matlekovics Sándor.

Dr. Matlekovics Sándor a földmivelés-, ipar- és kereskedelmi ministerium helyettes államtitkárának már fiatal ember korában, pályája kezdetén fényes jövőt jósoltak mindazok, a kik figyelemmel kísérték a közgazdasági irodalmat. Még nem végezte el a jogot sem, a midőn elkezdett irodalmilag működni, nemcsak komoly munkásságáról és szorgalmáról, hanem jeles tehetségéről is tanuságot téve. E munkássága, a közélet terén való szereplése immár husz éve tart és ezen idő alatt kivívta nemcsak a haza legjobbjainak elismerését, hanem maradandó érdemeket is szerzett magának közgazdaságunk minden terén. Egy érdemekkel telt pályára tekinthet vissza, teljes büszkeséggel, mert mindent magának köszönhet, de érdemekkel telt pályája följosítja az országot, hogy még többet várjon tőle. És ha valaki, akkor dr. Matlekovics Sándor be fogja váltani ezen várakozásokat, mert benne nemcsak tehetség, nagy szakértelem, hanem törhetetlen erély és lankadatlan munkakedv összpontosul. Így bírja a siker minden biztosítékát és minden sikeréből csak közgazdaságunkra háramolhatik előny.

Matlekovics Sándor 1842. október 12-én született Budapesten, és így a férfikor teljében van, atyja akkor ügyvéd volt, most királyi törvényszéki bíró Budapesten; szerencsés atya, ki nyomról-nyomra láthatta fia sikereit és megérhette azt az időt, a midőn fia nevét